

DECIZIE

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofți Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Plămădeală Ghenadie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2022, în cauza penală în privința inculpatului

Șaitan Denis xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.08.2021 – 12.11.2021;

Instanța de apel: 15.12.2021 – 19.04.2022;

Instanța de recurs: 11.07.2022 – 12.10.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central din 12 noiembrie 2021, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Șaitan Denis a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la 5 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art.85 alin.(1) Cod penal, a fost adăugată parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25.06.2020, în vigoare din 27.01.2021 în baza Deciziei Curții de Apel Chișinău, stabilindu-i lui Șaitan Denis o pedeapsă definitivă pentru cumul parțial de sentințe, sub formă de de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației medicamentelor ce conțin substanțe narcotice sau analogii acestora pe un termen de 3 ani.

S-a dispus de a anunța în căutare inculpatul Șaitan Denis, după intrarea în vigoare a sentinței.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat *în fapt* că, la data de 16.07.2021, aproximativ orele 23:30 min., Șaitan Denis, fără a dispune de permis de conducere, conducând automobilul de model „Vauxhall Cavalier”, cu n/î „xxx” și deplasându-se pe drumul public din satul Puhăceni, r-l Anenii Noi, a fost stopat de către angajații de poliție din cadrul IP Anenii Noi, Mașnic Alexandru și Rîbca Ion, pentru verificarea actelor. Ulterior, fiind suspectat de consumul unor substanțe

interzise sau alcool, Şaitan Denis a fost îndreptat către IMPS Spitalul Raional Anenii Noi și supus examinării medicale. Conform procesului-verbal nr.36 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, din 17.07.2021, la Şaitan Denis s-a stabilit stare de ebrietate narcotică cu THC marijuană. Astfel, aflându-se în stare de ebrietate narcotică cu THC marijuana, în mod intenționat a încălcat cerințele art.14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009 care menționează că, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere."

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut *în drept*, ca faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(4) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

3. Avocatul Cîrlig Serghei în numele inculpatului a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Şaitan Denis recunoscut vinovat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 3 luni închisoare, iar în temeiul art.90 alin.(1) Cod penal, a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei inculpatului Şaitan Denis pentru o perioadă de probațiune 1 an.

În motivarea cererii de apel a invocat că, Şaitan Denis fiind condamnat cu suspendarea executării pedepsei cu închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.217 alin.(4) Cod penal a săvârșit în termenul de probă o infracțiune intenționată ușoară prevăzută de art.264¹ alin.(4) Cod penal. În speță, a considerat aplicabile prevederile art.90 alin.(7) Cod penal - „În cazul în care cel condamnat cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz în termenul de probă o infracțiune din imprudență sau o infracțiune intenționată ușoară sau mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare se soluționează de către instanța de judecată, la demersul organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnați cu suspendarea executării pedepsei. Infracțiunea prevăzută la art.264¹ alin.(4) Cod penal, se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de până la 1 an și în conformitate cu prevederile art.16 Cod penal, reprezintă o infracțiune ușoară.

Astfel, apărarea a reținut că, prin prisma art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă, prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare sau cu muncă neremunerată. Astfel, pedeapsa urmează a fi numită în limitele de 134 ore la 160 ore în cazul muncii neremunerate în folosul comunității sau cu închisoare de la 3 luni la 9 luni. Ținând cont de faptul că infracțiunea comisă este una ușoară, de persoana celui vinovat precum că a recunoscut vina, s-a căit sincer în cele comise, de faptul că sunt circumstanțe atenuante cum ar fi căința sinceră în cele săvârșite, de faptul că,

corectarea este posibilă fără a fi izolat inculpatul de societate, de condițiile de viață ale acestuia, o pedeapsă echitabilă ar fi numirea pedepsei de 3 luni închisoare, iar în temeiul art.90 alin.(1) Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului pentru o perioadă de probațiune 1 an.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2022, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a constatat că, prima instanță a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art.264¹ alin.(4) Cod penal.

Argumentele expuse de prima instanță și motivele din sentință pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO.

Potrivit textului apelului înaintat, apelantul este de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar nu este de acord cu pedeapsa aplicată.

Din conținutul apelului declarat, instanța de apel a desprins că apelantul invocă ca temei de casare a sentinței individualizarea incorectă a pedepsei de către prima instanță, pledând pentru aplicarea unei pedepse cu suspendare în temeiul art.90 Cod penal.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în apel, instanța de apel a constatat că acesta nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei inculpatului Șaitan Denis.

4.2. La capitolul numirii pedepsei inculpatului Șaitan Denis, instanța de apel a considerat concluzia primei instanțe corespunzătoare stării de drept și întemeiată din punct de vedere al principiilor stabilirii pedepsei penale.

Așadar, la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa, instanța de apel a notat că prima instanță a respectat prevederile art.art.96, 385 alin.(1), 394 alin.(1) și alin.(2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sânt circumstanțele care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Referitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel just a conchis că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, prima instanță corect a aplicat prevederile legale, în conformitate cu art.art.7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Verificând legalitatea pedepsei stabilite, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 34, 61, 75-78 Cod penal, respectând prevederile art.364¹ alin.(8) Cod procedură penală, i-a stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunea săvârșită, deoarece a ținut cont de gravitatea infracțiunii, care se clasifică ca fiind una ușoară.

Astfel, instanța de apel a stabilit că Șaitan Denis este predispus la comiterea infracțiunilor, or anterior acesta a mai comis infracțiuni similare, nu este la prima abatere de la legislația penală, mai mult ca atât, a comis infracțiunea în termenul de

probă. Prin urmare, instanța de apel a conchis că acest fapt constituie temei de a considera că o pedeapsă mai blândă sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia nu va asigura realizarea scopului Legii penale.

Instanța de apel a apreciat că, instanța de fond a ajuns la soluția corectă, constatând, drept circumstanțe ce atenuază răspunderea penală a inculpatului, în baza art.76 Cod penal - căința sinceră și recunoașterea vinovăției, prezenta circumstanței agravante - că inculpatul anterior a fost supus răspunderii penale pentru comiterea faptelor similare. În același timp, instanța a stabilit pedeapsa reieșind din faptul că, inculpatul Șaitan Denis anterior a fost condamnat pentru comiterea unor infracțiuni similare, fiindu-i aplicată pedeapsa non privative de libertate, însă acesta nu a îndreptățit încrederea acordată, nu s-a corijată și a săvârșit o nouă infracțiune.

Mai mult, acesta are loc de trai se caracterizează satisfăcător, la evidența medicului psihiatru nu se află. La evidența medicului narcolog se află din 08.12.2017, cu diagnoza consumator de droguri.

Cu referire la Sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25.06.2020, prin care Șaitan Denis a fost condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal și decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2021, instanța de apel a relevat că prima instanță justificat a reținut că comiterea prezentei infracțiuni de către Șaitan Denis la 16.07.2021, a fost săvârșită în termenul de probațiune, prin urmare urmează a fi aplicate prevederile art.85 Cod penal, cu cumularea pedepsei de 6 luni închisoare care a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 1 an și pedeapsa complementară privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației medicamentelor ce conțin substanțe narcotice sau analogii acestora pe un termen de 3 ani.

Din cuprinsul sentinței rezultă că, prima instanță a indicat circumstanțe care ar constata cu certitudine că corectarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea lui de societate, deoarece măsurile luate prin stabilirea pedepselor non-privative de libertate pentru comiterea infracțiunii anterioare nu au avut efect pozitiv, astfel că, aplicarea în privința inculpatului a pedepsei penale sub formă de închisoare cu executare, este dictată de circumstanțele cauzei, cerințele legale și prevederile normelor materiale anterior enumerate, deoarece doar această sancțiune va contribui în cel mai eficient mod la conștientizarea de către ultimul a faptei infracționale comise, constituind și o măsură eficientă de profilaxie socială ce va contribui la iradierea în perspectivă a faptelor infracționale de această categorie.

Astfel, stările de fapt, dar și circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea incriminată inculpatului, pun în vizorul instanței de apel incorectitudinea aplicării unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendarea executării acesteia. Aceasta deoarece inculpatul a comis cu intenție o infracțiune ușoară, anterior a mai fost tras la răspundere penală pentru infracțiune similare săvârșite cu intenție și nu s-a corijată, circumstanțe, care nu puteau fi neglijate de prima instanță la constatarea oportunității aplicării unei pedepse non privative de libertate.

Instanța de apel a concluzionat asupra respingerii argumentelor invocate de către apelant ca fiind nefondate or, aplicarea unei sancțiuni mai blânde sub formă de închisoare cu suspendarea executării acesteia nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale.

În acest context, instanța de apel a reținut că prima instanță justificat a stabilit inculpatului pedeapsa, în conformitate cu prevederile art.85 alin.(1), (3) Cod penal, adăugând parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a

pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 25.06.2020, în vigoare din 27.01.2021 în baza Deciziei Curții de Apel Chișinău, stabilind o pedeapsă definitivă pentru cumulul parțial de sentințe, sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației medicamentelor ce conțin substanțe narcotice sau analogii acestora pe un termen de 3 ani.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

5. Inculpatul Șaitan Denis, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, contestă cu recurs decizia și solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Șaitan Denis recunoscut vinovat în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de 3 luni închisoare, iar în temeiul art.90 alin.(1) Cod penal, a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei inculpatului Șaitan Denis pentru o perioadă de probațiune 1 an.

În motivarea recursului, recurentul invocă argumente similare celor din apelul avocatului Cîrlig Serghei în numele inculpatului.

6. Asupra recursului declarat prezintă referință procurorul care se expune pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, deoarece instanța de apel just la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont de prevederile art.6, 7, 61, 75 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În corespundere cu art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel, art.427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează, *că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În esență, inculpatul critică decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, nefiind de acord cu stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub aspectele invocate, Colegiul penal reține că, acest temei nu și-au găsit confirmarea în speța dată.

În acest context, Colegiul penal menționează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal consideră, că în mod just instanța de apel a menținut sentința primei instanțe, concluzionând că la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa inculpatului, instanța de fond echitabil a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, și anume gradul prejudiciabil al faptelor comise, persoana celui vinovat, circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, examinarea cauzei în ordinea procedurii prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală, corect menționând că scopul pedepsei poate fi atins cu executarea reală a pedepsei.

În aceste condiții, Colegiul penal reține că lui Șaitan Denis în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 iunie 2020, Șaitan Denis a fost condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 1 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației medicamentelor ce conțin substanțe narcotice sau analogii acestora pe un termen de 3 ani. S-a stabilit lui Șaitan Denis, conform art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumularea parțială a pedepsei stabilite prin sentință cu partea neexecutată a pedepsei numite prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 20 februarie 2018, o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 1 luna, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației medicamentelor ce conțin substanțe narcotice sau analogii acestora pe un termen de 3 ani. Conform art.90/1 Cod penal, s-a dispus ca Șaitan Denis să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 luni în penitenciar de tip semiînchis, totodată a fost suspendată condiționat executarea restului pedepsei aplicate inculpatului Șaitan Denis de 6 luni închisoare, pe o perioadă de probațiune de 1 an. Conform art.90

alin.(6) Cod penal, la liberarea pentru executarea părții de pedeapsă suspendată condiționat, i s-a stabilit lui Șaitan Denis următoarele obligațiuni: - să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent; - să nu frecventeze localuri de agrement și distracție pe timp de noapte, adică în intervalul de timp cuprins între orele 22.00-06.00; - să participe la programe probaționale.

Cu referire la Sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25.06.2020, prin care Șaitan Denis a fost condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal și decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2021, Colegiul penal relevă că instanța de fond justificat a reținut că comiterea prezentei infracțiuni de către Șaitan Denis la 16.07.2021, a fost săvârșită în termenul de probațiune, prin urmare corect au fi aplicate prevederile art.85 Cod penal, cu cumularea pedepsei de 6 luni închisoare care a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 1 an și pedeapsa complementară privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației medicamentelor ce conțin substanțe narcotice sau analogii acestora pe un termen de 3 ani.

Colegiul penal reiterează că, prima instanță corect a aplicat prevederilor art.85 alin.(1) Cod penal și prin cumul de sentințe, stabilindu-i lui Șaitan Denis pedeapsa definitivă sub formă de închisoare de 6 luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, or, ultimul nu a conștientizat pericolul social al faptelor săvârșite.

În aceste circumstanțe, stabilirea unei pedepse non privative de libertate, după cum solicită recurentul nu este posibilă, or, inculpatului i-a fost oferită șansa de a se corecta prin aplicarea art.90¹ Cod penal, la pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 iunie 2020, însă cu regret, ultimul nu și-a făcut concluziile necesare.

Suplimentar, Colegiul Penal apreciază drept întemeiate concluziile instanței de apel, astfel se evidențiază că corectarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea lui de societate, deoarece măsurile luate prin stabilirea pedepselor non-privative de libertate pentru comiterea infracțiuni anterioare nu au avut efect pozitiv, astfel că , aplicarea în privința inculpatului a pedepsei penale sub formă de închisoare cu executare, este dictată de circumstanțele cauzei, cerințele legale și prevederile normelor materiale anterior enumerate, deoarece doar această sancțiune va contribui în cel mai eficient mod la conștientizarea de către ultimul a faptei infracționale comise, constituind și o măsură eficientă de profilaxie socială ce va contribui la iradierea în perspectivă a faptelor infracționale de această categorie.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază hotărârea contestată ca fiind corectă și legală, pedeapsa stabilită și individualizată de către prima instanță care a fost menținută de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că pentru a convinge inculpatul în necesitatea respectării ordinii de drept și a normelor morale, este oportună izolarea inculpatului Șaitan Denis de societate, urmând să execute real pedeapsa aplicată.

În plus, se reține că, pentru motivele invocate în recursul de pe rol, se regăsesc argumente plauzibile în decizia instanței de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct.4.2 din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.128-140) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că, instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția.

În consecință, raportând situația reținută în cauză la prevederile art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârii atacate, și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2022, în cauza penală în privința inculpatului *Șaitan Denis xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 noiembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Plămădeală Ghenadie